

یادداشت

حمید احمدی‌نیا

روزنامه نگار

واکنش مدیر روابط عمومی فدراسیون والیبال به صحبت‌های عطایی

ذهن مریض من

ذهن مریض شده و نمی‌دانم چرا به عنوان مقصر اصلی به دنبال گردن‌گیر هستم. حامیان عذرخواهی می‌کنند و مسیبین خاموش می‌مانند. اینجا ابر و باد و خورشید و رسانه و روابط عمومی مقصر هستند ولی من نه! سؤال؟! مگر خودم نگفتم که سرمربی باید همه کاره تیم باشد و حتی سرپرست هم زیر نظر سرمربی باشد، پس چرا وقتی این مشکلات به وجود آمد در نطفه خفه نشد و بعد از چند ماه از رفتن و بردن و آوردن، یک‌باره به مرحله انفجار رسید؟ کاش وقتی خودم را همه کاره می‌دانم، مسئولیت همه کارها را هم بپذیرم و دنبال گردن‌گیر نباشم. چرا در طی این دو سال چهار سرپرست و پنج مربی آمدند و با دلخوری از من رفتند. اصلاً «توتولو» چرا آمد و ناگهان رفت و دیگر هیچ مربی سرشناسی حاضر نشد بیاید، چرا رکورد بیشترین هزینه کنسلی بلیت‌های اعزام ۱۷ سال گذشته در این دو سال که من سرمربی بودم به دلیل عدم قدرت در تصمیم‌گیری‌ام برای انتخاب بازیکنان اعزامی شکسته شد و تا روز آخر ارنج اصلی تیم بازی به بازی تغییر می‌کرد؟ اصلاً هفته سوم لیگ ملت‌ها، چرا آنالیزور دوم تیم که ویزا گرفته بود، با نظر من اعزام نشد تا تیم ایران مجبور نباشد با کمترین تعداد نفرات در مسابقات حاضر شود؟ چرا به عنوان سرمربی اینقدر وقت داشتم که با ادمین‌های بیج‌های اینستاگرامی گروه تبادل نظر تشکیل بدهم و در ثانی‌های در کوران مسابقات بازیکنانم را آفالو کنم و با یک خبرنگار که زیر پست یکی از بیج‌ها کامنت گذاشته بود مصاحبه نکردم؟ اصلاً چرا فریاد می‌زد که چمدان من را باید بازیکنان حمل کنند و بهترین اتاق هتل باید برای من باشد تا شأن من حفظ شود؟ چرا وقتی استعفا دادم، باز در کنار تیم ماندم و حتی در جلسه بعد از استعفا بازیکنان را به جای روحیه دادن، تهدید به افشاکاری و تسویه حساب کردم؟! این یعنی سخیف‌ترین ورزش انسانیت! اصلاً چرا بعد از حدود چهارماه از لیگ ملت‌ها من که در آمریکا حضور نداشتم، باید بگم بگم راه بندازم؟ اگر موردی بود بلافاصله باید گزارش و پیگیری و برخورد می‌کردم! ولی حالا که همه چیز از دست رفته نقش افشاگر را بازی می‌کنم! مصداق بارز دیگی که برای من نجوشد.... اصلاً چرا در اوج برگزاری لیگ ملت‌ها دغدغه و چالش مهم من به عنوان سرمربی تیم باید بستن کامنت‌های اینستاگرام باشد؟! فکر کنم اگر جواب نصف این سؤالات را پیدا کنم، جواب مهم‌ترین سؤال‌ها را می‌توانم پیدا کنم که چرا در طول دو سال اخیر در سطح والیبال جهان ۲۶ باخت و ۱۳ برد داشتیم و به رنکینگ ۱۵ دنیا سقوط کردیم! به نحوی که در ناامیدانه‌ترین جایگاه خود، برای صعود به المپیک در دهه اخیر قرار گرفتیم؟ درسته؛ مغز بازنده و مته‌مهم! و اما درس عبرت: خبرنگاران و رسانه‌ها خدنگ ما نیستند. مظلوم‌ترین و البته باشرقی‌ترین قشر جامعه هستند. هیچ ارگانی با اعزام به مسابقات؛ اختیار حرفه و رسالت خبرنگار را تسخیر نخواهد کرد. ولی باز هم فکر کنم دلیل همه شکست‌ها روابط عمومی و رسانه‌ها بود!

مجللی:

نمی‌خواستم در هانگژو پارو بزنم

عادل مجللی ملی‌پوش قایقرانی بعد از بازی‌های آسیایی از اختلافاتش با کادرفنی پرده برداشت: «قبل از بازی‌های آسیایی هانگژو با چالش‌هایی مواجه شدم که حتی نمی‌خواستم در بازی‌ها شرکت کنم اما همه چیز را تحمل کردم و به مدال برنز رسیدم. مشکلاتی با کادرفنی پیش آمد و شرایط به گونه‌ای پیش رفت که اگر دست‌خودم بود در بازی‌های آسیایی شرکت نمی‌کردم. با این حال خدا را شکر دست پر برگشتم.»

نصیری:

آمریکا دنبال حضور کشتی‌ساحلی در المپیک است

مسعود نصیری مدیر فنی و سرپرست تیم ملی کشتی‌ساحلی بعد از قهرمانی در مسابقات جهانی ترکیه گفت: «رقابت‌های سخت و دشواری را پشت سر گذاشتیم و خدا را شکر توانستیم قهرمان شویم. آمریکایی‌ها به دنبال این هستند که کشتی‌ساحلی را وارد المپیک کنند، به همین دلیل کشورهای مختلف هم حمایت‌های خوبی از این رشته دارند. در چنین شرایطی امیدوارم حمایت‌ها از ما هم بیشتر شود.»

فرستاپین:

مقایسه من با شوماخر اشتباه است

فرستاپین قهرمان سه دوره متوالی فرمول یک معتقد است مقایسه او با شوماخر اشتباه است: «همه رانندگان به نوبه خود عالی هستند. در زمان شوماخر، دستاوردهای او ممکن است امری عادی تلقی شده باشد، چون عده‌ای از مردم ممکن است از تسلط او خسته شده باشند اما حالا با نگاهی به قبل، می‌توان گفت که اینها دستاوردهای باورنکردنی هستند. بنابراین من را با شوماخر مقایسه نکنید.»

مخارج زندگی به سختی تأمین می‌شود آقای: وقتش رسیده کوراش مستقل شود

در دو دوره بازی‌های آسیایی حضور داشته است. حالا که کوراش با این مثال‌ها برادریش را ثابت کرد، چه انتظاری دارید؟

ما در بازی‌های آسیایی برادری خود را به مسئولان ثابت کردیم، فکر می‌کنم حالا وقتش رسیده باشد که کوراش جدا شده و خودمان به یک فدراسیون مستقل تبدیل شویم.

ما جزو رشته‌های مدال آور هستیم و امیدوارم این رشته حمایت شود و به المپیک ۲۰۲۸ راه پیدا کند تا در آن میدان هم کوراش افتخارآفرینی کند.

این رشته لیگ دارد که منبع درآمد کوراش بازان باشد؟

کوراش متأسفانه لیگ ندارد، در نتیجه ما هم هیچ منبع درآمدی نداریم. کلاً برای مخارج زندگی خیلی روی کوراش حساب باز نمی‌کنیم.

گفت و گو

فائزه زمانی

روزنامه نگار

دنیای آقای با اولین مدال تاریخ کوراش بانوان در بازی‌های آسیایی در آغوش تاریخ قرار گرفت. او در هانگژو نقره گرفت اما عیار این نقره تاریخی، کم از طلا نداشت.

کوراش بعد از مدت‌ها بی‌سر و سامانی، به فدراسیون ووشو تحویل داده شد. الحاق که سر و سامان هم گرفت اما آقای بعد از این سدشکنی معتقد است کوراش کاران در بازی‌های آسیایی برادری خود را ثابت کرده‌اند، حالا وقتش رسیده که دیگر نگاه‌ها به این رشته عوض شده تا از این آوارگی خارج شده و به‌صورت یک فدراسیون مستقل دربیاید.

همیشه اولین‌ها حس و حال متفاوتی دارند.

کسب اولین مدال تاریخ کوراش بانوان در

بازی‌های آسیایی چه حس و حالی دارد؟

بعد از ۱۷ سال تلاش و زحمات شبانه‌روزی بالاخره به حتم در کوراش رسیدیم. باتوجه به اینکه کوراش در المپیک نیست، از بجگی رؤیای مدال بازی‌های آسیایی را داشتیم. بعد از آسیب‌دیدگی که برایم پیش آمد ناامید نشدم، خدا هم کمک کرد و توانستم به این مدال تاریخی برسم.

در فینال چه اتفاقی افتاد که حریف

کوراش کار جینی نشدی؟

در فینال با حریف چینی روبه‌رو شدم که به شدت قدر بود.

سالن هم جو عجیبی داشت و همه چیز به نفع حریفم بود. دوست داشتم مدالم طلایی باشد اما حریفم واقعاً قدرتمند بود و از پیشش برنیامدم. از طرفی هم مصدومیت قدیمی زانویم در فینال اذیتم کرد.

مصدومیت زانویم

نگران‌کننده است؟

فعلاً در حال استراحت هستیم. از چند روز دیگر مجدداً تمریناتم را شروع می‌کنم و باید ببینم اوضاع زانویم چگونه است. در کل این آسیب قدیمی است و هرچند وقت یک بار اذیتم می‌کند.

حمایت‌ها قبل از بازی‌های

آسیایی در حد مثال‌آوری بود؟

از زمانی که کوراش زیرمجموعه فدراسیون ووشو قرار گرفت اوضاع بهتر شد. صدیقی هم همه‌جوره ما را حمایت کرد که تبعیضی بین کوراش و ووشو حس نشود. فدراسیون قبل و حین بازی‌ها برایمان سنگ تمام گذاشت. نصیرنژاد دبیرکل فدراسیون بین‌المللی کوراش هم کم نگذاشت و از ما حمایت کرد.

دلیل اینکه کوراش آن‌طور که

باید شناخته نشده چیست؟

متأسفانه کوراش هنوز شناخته شده نیست. خیلی‌ها هنوز نمی‌دانند این رشته چیست و فرقی را با جودو و کشتی نمی‌دانند.

فکر می‌کنم رسانه‌ها کمتر به این رشته می‌پردازند در حالی که

دبیر فدراسیون اسکواش: المپیک شدیم ولی هدف بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ است

بزرگترین چالش ما ارتقای مربیان است

مصاحبه

پریسا غفاری

روزنامه نگار

ما معرفی شدند و دیگر اسکواش در انحصار چند استان نیست. بزرگ اسکوایش را انتخاب سرمربی دانست: «چالش بزرگی که داریم این است مربیان داخلی خوبی داریم ولی باید برای ارتقای آنها اقدام کنیم. برای تیم ملی هم مذاکراتی با مربیان خارجی داشتیم و بزودی به نتیجه می‌رسیم. چون رقابت زیادی با تیم‌های مالزی، هنگ‌کنگ، ژاپن و هند داریم و با سرمایه‌گذاری چینی‌ها قهرمانی آسیا در سال‌های آینده سخت‌تر هم می‌شود.»

است در صورت مشخص شدن، فرایندهای حضور اسکواش بازان بدرستی طی شود تا بتوانیم نماینده داشته باشیم.»
دبیر فدراسیون ایران در سال ۲۰۱۸ توانست در بخش تیمی سوم شود. ۶ مدال انفرادی هم در بخش جوانان داشتیم، ولی چند سالی است که از رده ششمی بالاتر نیامدیم. پس برای المپیک شدن راهی سخت پیش رو داریم.»
اما اسکواش از رشته‌هایی بود که جواز بازی‌های آسیایی را نگرفت. او در این مورد بیان کرد: «کمیته ملی المپیک سعی در اعزام کاروان کیفی داشت و چون شانس ما برای کسب مدال کم بود اعزام نشدیم.»

علی‌کنافروش همچنین از اهداف اصلی فدراسیون صحبت کرد: «هدف‌گذاری ما بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ژاپن است. چون برای ما اهمیت زیادی دارد تا بتوانیم اسکواش را بهتر معرفی کنیم.»
جشنواره روز جهانی اسکواش روزهای ۲۰ و ۲۱ مهر در ۲۴ استان کشور و در فضاهای عمومی شهر برگزار شد. جشنواره‌ای که هدف از برگزاری آن توسعه همگانی این رشته در سطح کشور بود. دبیر فدراسیون اسکواش با توجه به بعد همگانی این جشنواره مطرح کرد: «هدف این بود اسکواش در دل مردم جا بگیرد. خروجی خوبی هم گرفتیم و علاقه‌مندان زیادی در این جشنواره بخصوص در استان‌هایی چون اصفهان، کرمانشاه و یزد داشتیم. دیگر الان می‌توانم بگویم با گسترش این رشته بازیکنان جدیدی از کیش، آذربایجان شرقی، گلستان، خوزستان و حتی تهران به

همان‌طور که می‌دانیم همیشه میزبانان المپیک رشته‌هایی که در آن قدرتمند هستند با ارائه پیشنهاد به کمیته بین‌المللی المپیک بازی‌ها را به لیست مسابقات اضافه می‌کنند. بر این اساس آمریکایی‌ها خواستار حضور رشته‌های اسکواش، فوتسال آمریکایی و سافت بال شدند.»
او در پاسخ به این سؤال که آیا امیدی به المپین شدن ملی‌پوشان اسکواش ایران هست، گفت: «حقیقتاً فرایند نحوه کسب سهمیه از طرف فدراسیون جهانی اعلام شده ولی تمام تلاش ما این